

Openbaringen 3:20b

“indien iemand mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen en Ik zal met hem avondmaal houden en hij met Mij”

Gemeente,

Daar stond Hij: buiten de deur van Laodicea. Op de stoep. Maar Jezus klopte aan: laat Mij binnen. Ik raad u dat ge van Mij koopt, goud van eeuwig heil, witte kleiding van vergeving en gerechtigheid, ogenzalf van de Heilige Geest. Zo stond Jezus vorige week bij ons aan de deur. De deur van ons hart. Opdat wij zouden roepen, Heere Jezus, ik ben zo ellendig en jammerlijk, arm en blind en naakt van nature, U heb ik nodig. Van nature straatarm voor de eeuwigheid, geef mij Uw heil. Van nature onbedekt in met schuld, geef mij Uw gerechtigheid. Van nature zo blind voor mezelf en U, open mijn ogen door Uw Geest.

Was dat de rode draad door de voorbereidingsweek heen? Werd het dat steeds meer en zo nu in de kerk? Dat is wat Jezus bedoelt met: Mijn stem horen en de deur opendoen.

Indien iemand, u, jij, daar gaat het om, indien iemand zo Mijn stem hoort en de deur opendoet Ik zal tot hem inkomen. Binnenkomen in je hart, je ziel. Met Mijn Geest komen en wonen in je hart. Als onderpand, eersteling, garantie, eigendomszegel. Wat een wonder dat de Geest dat wil! Want dat huis van ziel en lichaam is verontreinigd tot en met. Een huis vol met ongedierte, spinnen en spinnenwebben, stinkend naar afval en rotte vleeswaren, je zou er in niet in willen wonen. Of het eerst door een reinigingsbedrijf schoon laten maken voor je erin zou gaan wonen. Maar de Geest wil er wonen. Inkomen en blijven. Wonen. Dus niet maar voor één uurtje op bezoek komen, of voor één nachtje logeren, maar wonen: definitief. Daar wonen.

En Ik zal met hem avondmaal houden. We voelen en horen dat dat raakt aan wat er vanmorgen plaats mag vinden in onze gemeente. Avondmaal houden. De maaltijd des Heeren. Nu heb je verschillende maaltijden, toen al en nu. Soms moet je haastig wat naar binnenwerken als ontbijt voor je de deur uitgaat. Soms eet je gauw even tussendoor, paar sneetjes op school naar binnen werken tussen twee lesuren in, snel wat halen bij de McDrive. Maar het woord voor avondmaal, maaltijd hier

geeft aan: het gaat om de maaltijd aan het eind van de dag. Dat was de hoofdmaaltijd. En toentertijd was er 's avonds toch niks meer, want donker was donker bij zonsondergang. Dus dat avondeten had de tijd. Om uit te rusten na de werkdag. Wij zouden het vergelijken met een buffet. Alle tijd om te eten. Heerlijk te eten. Maar ook om elkaar te ontmoeten en bij te praten. Misschien zelfs van hart tot hart. Zo komt Jezus avondmaal houden door Zijn Geest in je hart.

Hij geeft rust na een dag van werken. Rust in Zichzelf en Zijn volbrachte werk. Rust, vrede die alle verstand te boven gaat. Temidden van strijd, zorg, kruisdragen. Rust voor God, rust in het sterven.

Hij geeft te genieten van het voedsel van Zijn werken. Zijn liefde, Zijn offer, Zijn trouw, Zijn kracht. Dat geeft kracht, nieuwe kracht, maar ook genieten van de smaak ervan. Vreugde in het hart.

Hij zoekt ontmoeting van hart tot hart. Hij opent Zijn hart. Ik heb u lief met eeuwige liefde. Ik heb u liefgehad tot het einde. Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.

Ik zal met hem avondmaal houden. En hij met Mij. Je mag rust ontvangen, weiden met een verwond'rend oog. Je mag kracht ontvangen en genieten van Zijn offer. O Heerlijk erfdeel gij kunt mijn ziel vervoeren. Je ontvangt Zijn liefde en ziet Hem in zijn hart, en je opent ook jouw hart. Mijn ziel dorst naar U, mijn geest verlangt naar U. je opent je hart met alle zonden en zwakheden. Alles wat daarin leeft en niet leeft. En hoe meer je je hart opent voor Hem, hoe meer Hij zijn hart weer opent voor jou. En vol laat stromen van Zijn verlangen en Zijn liefde.

Ik zal met u avondmaal houden en gij met Mij. Dat is geestelijk leven. En van dat leven is het Heilig Avondmaal vanmorgen een teken en zegel. Een teken. Brood en wijn geven aan: Ik geef en gij ontvangt. Zo is dat in het geestelijk leven. Zijn geven en mijn ontvangen. Een zegel. Ik zal het doen, Ik zal die gemeenschap oproepen en onderhouden. Ja, ook al ervaar je dat nu niet of nog niet of niet zo meer. Maar indien iemand mijn stem hoort en de deur opendoet Ik zal inkomen en Ik zal avondmaal houden. Daar komt iemand tot Jezus, de bloedvloeiende vrouw, de Kananese vrouw. O, ze merkt er niets van dat Jezus gemeenschap met haar oefent, rust, voedsel, genieting en een open hart geeft. Jezus doet nors en verbergt Zijn lieflijkheid achter woorden

van afwijzing en beproeving. Je zou het zo herkennen: je komt tot Jezus, je smeekt om Zijn ingang in je hart, maar het blijft zo donker, koud, levenloos voor je gevoel. Ik zal inkomen en avondmaal houden. Zie maar aan de tafel. Ik geef er het teken en zegel van. Ik zal.... Ook al merk je het nu nog niet. Ik zal inkomen en avondmaal met u houden. Dat beloof ik en die belofte verzegel ik. U mag er Mij aan houden. Heere, U hebt beloofd intrek te nemen in mijn leven, U hebt beloofd avondmaal te houden. Heere, doe het. En juist in tijden van beproeving en aanvechting geeft Hij Zijn Heilig Avondmaal om het geloof te versterken.

En Heilig Avondmaal is teken en zegel van dat éne: Ik stierf voor u. ik gaf Mijzelf voor u. Alles, alles is te danken aan Mijn zelfopofferende liefde. Dat Ik Mijzelf voor u gegeven heb. Daarom zocht Ik u, daarom klopte Ik aan bij u. En Ik trok u. Ik maakte u gewillig om de deur open te doen. Ik gaf de werking van Mijn Geest in je zodat je wedergeboren werd en de deur opendeed Mijn kloep en stem hoorde en gewillig werd. Dat deed Ik in u. Want eeuwige liefde had het op u gemunt. Verkiezende liefde had u aan Mij gegeven. Daarom wilde Ik u zoeken en trekken en bewegen open te doen. Daarvoor moest Ik veel betalen. Moest ik jouw schuld betalen, uw vloek dragen, de gerechtigheid volbrengen die u verzaakt had. Maar Ik deed het. Uit liefde.

Ja, dan, dan blijft er verwondering over. Heere, voor mij? Heere, hebt U dat over gehad voor mijn behoud? Heere, hebt U Zelf mij ingewonnen, want ik zou U altijd geweigerd hebben, ik zou altijd de deur dicht gehouden hebben en mezelf gehandhaafd hebben en doorgegaan zijn naar het verderf. Hoe meer de Heere geeft hoe kleiner je wordt. Hoe meer de Heere schenkt, hoe ootmoediger het je maakt, hoe dieper je buigt.

Ja, maar ik voel dat niet altijd. Ik ervaar die gemeenschap en dat avondmaal houden niet altijd. Was dat er maar meer. Was dat maar sterker en vuriger en vaster. O, mijn kind, zie maar: Ik zal... Ik zal avondmaal houden en gij met Mij. Dat wordt volkomen en volmaakt. Eens is die rust, die genieting, die gemeenschap met Mij volkomen en ongestoord. Het zijn hier voorsmaken, die ook garanties zijn. Dat het volkomen zal worden en ongestoord. Op het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Eeuwige rust, volkomen genieting en van hart tot hart met de Heere zijn.

Amen